

1) מקורות מהגמרא

א. חביץ קיָדְרָה וכן דייסא,

רב יהודה אמר: "שהכל נהיה בדברו".

רב כהנא אמר: "בורא מיני מזונות".

ב. אמר רב יוסף: כְּפֻתִיָּה דרב כהנא מסתברא

(מסתבר לפסוק כמו רב כהנא),

דרב ושמואל דאמרי תְּרִיִּיָּהּ.

(מכיוון ששני אמוראים אחרים - רב ושמואל - אמרו כך):

"כל שיש בו מחמשת המינים מברכין עליו" בורא מיני מזונות".

(2) פרשנויות על הגמרא

- ג. "דובשא עיקר", פירוש:
רובו דבש ומיעוטו סולת.
ואי נמי: עיקרו - מחמת דובשו,
וסלתו - להטעימו ולהכשירו.
- ה. "דִּיֶּסָא כְּעִין חֲבִיץ קִדְרָה": לקמן מפרש לה
(בהמשך הגמרא יסבירו, שמדובר ב)
חֲטִי דְּמִתְבָּרִי בְּאֲנִישִׁתָּא וְיִהְיֹו בְּהוּ דּוּבְשָׁא וְעָבִיד לְהוּ בְּקִדְרָה
(חיטים ששברו אותם, הוסיפו להם דבש ובישלו אותם בסיר).
- ז. "כל שיש בו מחמשת המינין, מברכין עליו בורא מיני מזונות"
וכן קלייריט"ש בלע"ז, שעושים מקמח ומים או מחלב,
מברכין עליהם "בורא מיני מזונות".
וכן כשנותנים קמח לתוך פולין, או לתוך עדשים או כרישים...

(3) פסיקת הלכה

- ד. בישל את גרגירי הדגן כדוגמת גריסים, בורגול וקווקר, או שעשה מהקמח שלהם מיני תבשיל כאטריות ופתיתים או פשטידות, הואיל והתעלו למדרגת תבשיל שסועד את הלב, מברך: "בורא מיני מזונות".
- ו. חמשת מיני דגן ששלקן או כתשן, ועשה מהם תבשיל כגון מעשה קדרה... ודייסא, אפלו עירב עמהם דבש הרבה יותר מהם... מברך עליו "בורא מיני מזונות" ולבסוף "על המחיה". אבל אם לא נתן הדגן בתבשיל אלא לִדְבִקוֹ ולהקפוטו, בטל בתבשיל.